

JESUS PÅ HÄRLIGHETENS BERG

■ **Tidsram:** 20-25 minuter

Mark 9:2–10

Jesus på härlighetens berg

Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: »Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia.« Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: »Detta är min älskade son. Lyssna till honom.« Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

När de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda. De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda.

■ **Övriga läsningar:** 1 Mos 22:1–2, 9a, 10–13, 15–18, Rom 8:31b–34

■ Bakgrund

Berättelsen om Jesus på härlighetens berg avslutas med orden att lärjungarna teg om vad de hade sett, att de vid den tiden inte berättade det för någon. Hur skulle de kunna förklara, att den som var en ledare och vän, en medmänniska från Nasaret, samtidigt var någon som stod i profeternas efterföljelse, ja, som till och med var Guds egen son, som de sett förvandlas inför sina ögon? Kristi förklaring sker på vägen mot Jerusalem, mot påskan. Händelsen föregriper hans död och uppståndelse, hans ”uttåg ur världen”. Härlighetens berg i det Heliga landet reser sig brant upp i ett annars ganska platt landskap. Utsikten från bergets topp är omskakande, mycket vacker. På bergets topp har man i någon mening kommit närmare det himmelska, så som bergstoppar ofta får

symbolisera i Bibeln. Den förvandling i ljus och härlighet som lärjungarna upplever förändrar och fördjupar deras syn på vem Jesus är. Den härligheten förvandlar inte bara den person de har framför sig, utan också något av deras eget liv. Kan vi också låta våra liv förvandlas av denna händelse?

■ Ta med

En duk (ev i den liturgiska färgen violett), ett ljus (ert "Kristusljus") ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Bibel, evt barnbibel. En bild på ett stort öga (jfr fastans symbolbilder). Ev: korg med hjärtan. Skriv ut pappersrullsfigurerna med Jesus, Petrus, Jakob och Johannes längst bak.

■ VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla alla barn i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, roligt att se er här!
- Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin fina mässhake idag?
- Ja, idag är det en vacker violett färg. (Peka gärna på kyrkoårsaffischen om ni har en sådan. [Här kan du beställa den.](#))
- Nu har fastetiden börjat, vi förbereder oss till påsken.
- Har någon haft födelsedag, eller kommer ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

- Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

[När Gud sade ordet som skapade dig](#)

Hjälp barnet att tända ljuset.

- Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.
- Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är, jag vill vara din vän.

 SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur *Cecilia* med rörelser:

Du är hemliga vännen min

*Du är hemliga vännen min,
du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går,
stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

 VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (*Håller upp ett litet tyghjärta*)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (*Dela ut till var och en*)
- Hur känns det? (*Låt barnen komma med förslag*)
- Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

- Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

■ DAGENS TEMA: JESUS PÅ HÄRLIGHETENS BERG

- Har någon klättrat upp på ett högt berg någon gång? (lyssna)
- Vad händer där uppe, hur känns det? (lyssna, man ser långt, fin utsikt...)
- Kan det vara som om att man kommer lite närmare himlen då? Ja! idag ska vi höra en berättelse om att Jesus tog med sig tre lärjungar att klättra upp på ett högt, högt berg och allt som hände då...

Under fastan sjunger man inte halleluja i kyrkan. Då kan vi sjunga Gud, Du är här istället. ([Se inspelad version](#))

*Gud, Du är här,
I detta rum, finns också du.
Och fast vi inte ser Dig eller hör Dig,
Så finns Du här just nu.*

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Markus.

Vi svarar: "Ära vare dig, Herre".

Bibelberättelsen berättas.

Berätta evangelietexten, öva gärna innan, så att du kan berätta fritt!

Använd pappersrullsfigurerna för att levandegöra evangeliet. Kanske har du en brun duk eller något annat som kan fungera som ett berg.

När du berättat evangeliet, samtalar du med barnen:

- Tror ni det var spännande för lärjungarna att klättra upp för ett högt berg med Jesus?
- När de var där högt uppe, så hände något med Jesus, en riktig överraskning, något spännande, vad var det? (Jesu förvandling)
- Vad tror ni lärjungarna, Petrus, Jakob och Johannes tänkte när de fick se honom förvandlas där? (De började förstå vem han var, att han kom från Gud.)
- Vad sa rösten? (Detta är min son, lyssna till honom)
- Vem var det som sa så? (just det, Gud, Jesu far)
- Jesus förvandlades, kan vi också bli förvandlade av Gud? (ja, våra hjärtan kan också bli uppfyllda av Guds kärlek och härlighet, även om det inte är precis så som det var för Jesus!)
- Finns det tillfällen i livet, då vi också upplever lite av en gudomlig förvandling? (låt barnen ge förslag, lägg själv till några egna exempel: när vi får se ett nyfött barn, när vi får se någon som vi inte har träffat på länge, när vi ser någon bli riktigt glad efter att ha varit ledsen länge, när någon blir frisk efter att ha varit sjuk länge, när vi blivit förlåtna...)

Visa bilden med det stora ögat.

- Vi ska använda våra ögon, så att vi ser när Jesus förvandlar något fint i våra liv, något som är fyllt av hans kärlek och härlighet, särskilt nu under fastan.
- När vi hör prästens ord under mässan, ”detta är min kropp”, då sker faktiskt en helig förvandling, då blir brödet till Kristi kropp, det är en stor förvandling inför våra ögon. Det är då som ministranterna ringer i klockorna.

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här:

<https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

Till dagens tema passar:

- [*Där barmhärtighet bor*](#) (Cecilia 465)
- [*Han gick den svåra vägen*](#) (Cecilia 281)
- [*Vem är det som kommer på vägen?*](#)

■ EXTRA AKTIVITETER

- Låt barnen dramatisera tillfällen då det skett en förvandling i deras liv!
- Låt dem iärglägga den svartvita bild som hör till dagens text.

■ AVSLUTNING

Låt barnen stå på knä och be:

Käre Jesus, tack för att lärjungarna fick se din förvandling på berget, låt oss också förvandlas av dig!

– Vill någon annan tacka eller be Jesus om något?

Uppmuntra barnen att formulera egna böner.

Be *Fader vår* med rörelser. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

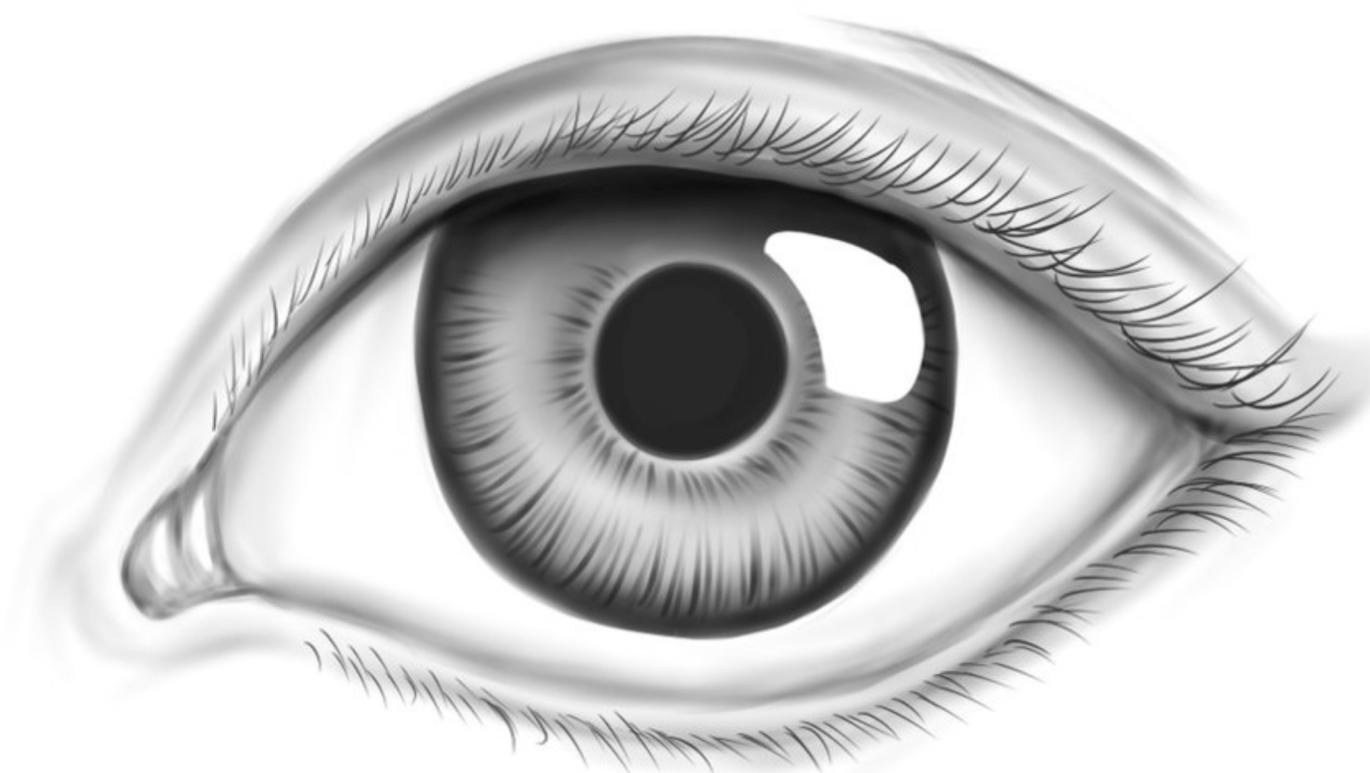
Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

JESUS PÅ HÄRLIGHETENS BERG

